

שנה שבע עשרה - עלון מס' 851

@ השבת ר"ח שבת מוציאין ב' ספרים.
@ השבת לא אומרים "צדקתך".
@ הילולת ר' ישראל אבוחצירא, הבנא סאלי זיע"א
תתקיים ביום שלישי ד' שבת הבא עלינו לטובה.

בס"ד א' שבת ה'תשע"ז
הדלקת נרות - 16:51
צאת השבת - 17:43
רבנו תם - 18:16
שעון חורף - לפי הלוח המדוייק של "אור החיים"

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות

מפטירין: "השמים כסא"
(ישעיה סו)
מרתק - ראו בעמוד 2
סיפור מההפטרה

פרשת וארא

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה רביעית
בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מלנייני הפרשה:

- ← משה מביא את בשורת הגאולה לבני ישראל.
- ← משה ואהרן בבית פרעה.
- ← שבע מכות על פרעה ועמו.
- א. מכת דם. ב. מכת צפרדע. ג. מכת כינים.
- ד. מכת ערוב. ה. מכת דבר. ו. מכת שחין.
- ז. מכת ברד.

← פרעה עדיין מכביד ליבו ומסרב להוציא את בני...

אכלה ראשי בית אבותי בני ראובן... ובני שמעון...
ואכלה שמות בני לוי

הקשה השלייה הק': מה פשר תיבות "שמות"
שהזכיר הכתוב אצל בני לוי ולא כתב כך אצל ראובן
ושמעון? ותיירץ: כי בני שבת לוי הרי לא היו בגלות,
ולוי ידע דבר זה ורצה להשתתף בצרת הציבור. מה
עשה? קרא שמות לבניו על שם הגלות, דהיינו שם
גרשון על שם כי גרים הם בארץ לא להם ושם קהת על
שם שיניהם קהות, ושם מררי על שם וימרו את חייהם.

והויצאתי את צבאותי את עמי בני ישראל" (ז' ד')
לכאורה קשה, שהיה לו לומר בקצרה "והוצאתי את
עמי בני ישראל" ומהו "את צבאותי"? ונראה
שצבאותי כוונתו על צבא מרום, כלומר, מלאכי ה'.
מזה סיוע למה שכתוב במדרש שירדה השכינה וכל
פמליה של מעלה עם בני ישראל למצרים, ולכן כתוב
"והוצאתי את צבאותי" - זה חילו וצבאו של הקב"ה
וכמו שתירגם אונקלוס: חילי. ואת עמי בני ישראל -
זה האנשים.

ווישם ה' מועד לאמר מחר יעשה ה' הדבר בארץ"
אומר ה'משך חכמה" שמה שדחה הקב"ה את
תחילת מכת הדבר למחרת היה בכוונה כדי
שהמצרים ימכרו את בהמתם לבני ישראל, כדי
שלא ימותו וכן היה. שהמצרים מכרו את כל בהמתם
לבני ישראל, ובני ישראל נהגו בהן טובת עין, כאשר
נתנום אחר המכה למצרים. ומשום כך המצרים
התביישו להשיב פניהם ריקם בשאלם מלבושים
וכלי כסף וזהב.

פינת הנביאים והפזמנים
הצבי ישראל על-במותיך חלל איך נפלו
גבורים !! = לשון תמיהה: תפארת ישראל,
פיצד זה קרה שעל הקרים נפלו גבורי-חיל, לא
חללי חרב ולא מתו מלחמה!!
דוגמה: קינת דוד על שאול ויהונתן פותחת בקריאת
התמיהה: הצבי ישראל על-במותיך חלל איך נפלו
גבורים!!
מקור: הצבי ישראל על-במותיך חלל איך נפלו
גבורים !! [שמואל א' י ט] (ניבונקון)

תענית דיבור תתקיים אי"ה בכולל "תפארת רחמים" בביה"כ "אוהב שלום" (ליד הרבנות יבנה)
ביום שלישי ד' שבת תשע"ז. (17-01-31 למניינם) 07:00 - שחרית. 08:30 - ארוחת בוקר. 09:00 - אמירת תהילים.
13:15 - מנחה. סעודת מצווה. המשך תהילים. 16:45 - תקיעת שופרות ועריכת התיקון הגדול לזיווג הגון ולזרע
בר קיימא. 17:20 - ערבית. שמות לברכה בטל: 054-8490959 כל המשתתף בתענית נמחלים לו עוונותיו.

הסירו מכשול מדרך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

חודש שבט - ספר התורה

חודש שבט הוא האחד-עשר במניין החודשים שמתחיל מניסן. ואילו בספירה הרגילה, כשאנו מונים שנים וחודשים בתוך השנה - הרי הוא **חמישי לתשרי**, שבו מתחילה השנה. ובמקרא הוא נקרא תמיד החודש האחד-עשר, ככתוב: "ויהי בארבעים שנה בעשתי-עשר חודש" (דברים א). מקור השם בבלי - "סבטו" מלשון "מכה", על שם הרוחות הנושבות בו. יש הטוענים כי שם החודש הוא מלשון "ענף זמורה", המסמל את פריחת האילנות בחודש הזה. מזלו של החודש הוא דלי - סמל לבורות המים המלאים והדליים שבהם היו שואבים את המים, כדי להשקות את העצים ואת הנטיעות.

ימי השובבים

מה הם **ימי השובבים** ובמה צריכים להתחזק בימים אלו? ימי השובבים אלו הם הימים שבין פרשת **שמות** לפרשת **משפטים**: **שמות**, **וארא**, **בא**, **בשלח**, **יתרו**, **משפטים**, ובשנה מעוברת נוספות עוד שתי שבתות של פרשיות: **תרומה** ו**תצווה**.

ימים אלו מסוגלים **לחזרה בתשובה** וכפרת עוונות. חסידים ואנשי מעשה נוהגים להתענות בהם בימי שני וחמישי ולהתחזק במעשים ובהנהגות טובות.

"בניד בשחילי זחיס" - חינוך

טוב ונכון לתת אמוץ בסיסי בילדינו והם יזרמו נכון ויפרחו כפי שאנו רוצים. הרקע לחום ולאווירה רגשית נאותה הוא הבית הנעים והעדין, שהמתח והחשדנות לא יכירם מקומם בו. טבעה של החשדנות, שהיא יוצרת ניכור וצינה, המרוקנים את הלבביות ואת החיבה הכנה. תחושתו של ילד, שמחנכו מביטים עליו במבט שלילי וחושדים בו שהוא עלול לעשות מעשים שליליים - עלולה לחסל את מערכת היחסים שביניהם. הדבר עלול להגביה מחיצה של ברזל בין הילד למחנכו ולסתום כל פתח של נביעת רגשות חיוביים. היצירה המכונה "בית חס", הינה מערכת זורמת של רגשות מטופחים אשר ימלאו את לב החניך על גדותיו, עד שיתמלא ויתחיל לנבוע מעצמו; אי האמון הוא היפוכה הגמור של זרימה רגשית כזו. כאשר אדם מרגיש שהוא מזולזל, או שאינו מוערך כחיובי ומועיל - לבו מתמלא מועקה, המרחיקה אותו ממצב הרוח הנחוץ לפיתוח רגשות חיוביים.

כל הישועות והברכות

למקסים ורינה יפרח הייך שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ופרנסה טובה. זיווג הגון **לעדי** בת רינה, **אביעד-אברהם ושחר** בני דינה ולהבדיל לעיני עיישה בת סעודה ז"ל וחנניה יפרח בן מסעודה ז"ל

מרכה והלילה

למשיה ובזל כהן שיזכו לשנים רבות וטובות ויתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. שיתמלאו כל משאלותם לטובה וברכה וזרע קודש **לדור ואביטל כהן**

פסחה וסופה ואילנות

יוצור חם אפרים מתקיים בבית המנוח חיים נאמן ז"ל כל יום שני ב- 20:00 הרב **אברהם מנחם** הייך כל יום רביעי ב- 20:00 הרב **דיד בן-סאסי** הייך **כל הציבור מוזמן**

מרכה והלילה

למנוחה ודבורה יצחק-פור שיזכו לשנים רבות וטובות ויתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. שירונו נחת מיוצאי חלצכם וזיווג הגון לבנותיהם

מרכה והלילה

למנוחה ודבורה יצחק-פור שיזכו לשנים רבות וטובות ויתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. שירונו נחת מיוצאי חלצכם וזיווג הגון לבנותיהם

שיעור התורה הגדול בתבל

מקום מיוחד לנשים ארגון **"אברהם יגל"** משדר בלויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של **הראשון לציון** הרח"ג **יצחק יוסף** שליט"א בבית הכנסת **"אוהל מועד"** בשעה **20:30** השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק**. בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות **"בית הלחם"**

קול שן וקול חנה וקול חלם

מזל טוב ואיחולים לבבנים ז"ר ואסנת משילום הייך משפחת **לביאב** הייך לנישואי **איתי עם ספיר** יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ועלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. **"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"**

תעצבית דיבור

תתקיים אי"ה בבית המדרש **"זהר לביאב"** ביום **שלישי** ד' שבט תשע"ז (17-01-31 למניינם) 06:00 - שחרית (נץ 41:06). ארוחת בוקר. אמירת תהילים. 12:45 - מנחה. סעודת מצווה. המשך תהילים 17:15 - ערבית.

מרכה ואילנות אפרים

לעובדיה ומיטל מנצור לרגל הולדת הבת יה"ר שתגדל כאמותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאה, ותזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה שתרונו נחת ושלווה מיוצאי חלצכם

מרכה והלילה

לאהרון ז'רפי ומשפחתו שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים טובות ונעימות וירונו נחת ושלווה מכל ילדיהם שיתגשמו כל משאלותם לטובה

מרכה והלילה

לניסים וטובה לכלרי שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים טובות ונעימות וירונו נחת ושלווה מכל ילדיהם שיתגשמו כל משאלותם לטובה

מרכה והלילה

לניסים וטובה לכלרי שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים טובות ונעימות וירונו נחת ושלווה מכל ילדיהם שיתגשמו כל משאלותם לטובה

לע"י הצנועה והענוה

חונייה יפרח על מסעודה ז"ל ה' שבט פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

לע"י הצנועה והענוה

שרלי שלום בן מרסל ז"ל ג' שבט פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

לע"י הצנועה והענוה

שמואל בן דוד ביבי בת שמואל השבוע פקידת שנתם שימליצו טוב בעד משפחתם

לע"י הצנועה והענוה

רחל פלד למשפחת **פלדי** היקרה משתתפים בצערכם בפטירת הצנועה והענוה מן השמיים תנוחמו ולא תדעו עוד צער

לע"י הצנועה והענוה

עיישה יפרח בת סעידה ז"ל ג' שבט פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

מרכה והלילה

ללאה פלד בת צילה על הסיוע לזיכוי הרבים. שתזכה לבריאות איתנה ופרנסה טובה, ותצליח בכל משלח ידיה. יתגשמו משאלותיה לטובה וזיווג הגון לבנותיה טלי ואורית

לע"י הצנועה והענוה

רבקה עמרני בת ראוון וזליכה ז"ל ג' שבט פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

לע"י הצנועה והענוה

מרים יצחק-פור בת שמואל וגולשן ז"ל ד' שבט פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

לע"י הצנועה והענוה

יצחק פלד בן ליאון ופאולה ז"ל ה' שבט פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

לע"י הצנועה והענוה

רחל פלד למשפחת **פלדי** היקרה משתתפים בצערכם בפטירת הצנועה והענוה מן השמיים תנוחמו ולא תדעו עוד צער

לע"י הצנועה והענוה

עיישה יפרח בת סעידה ז"ל ג' שבט פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

לע"י הצנועה והענוה

עיישה יפרח בת סעידה ז"ל ג' שבט פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

שבת שלום זמבודק

רפואה שלימה והחלמה מהירה :

שלמה לארי בן מרים הייך משה נאמן בן מרים הייך אברהם נאמן בן מרים הייך מרדכי עמרני בן רבקה הייך ישראל פריג רפאל בן מרים הייך הנוראי-חנניה בן דינה ומיכאל הייך באבאי באבאי בן מורוורי הייך ליון מלכה בן ריטה ועמרם הייך	אברהם-יגל בן רעות הייך ניסים דויד בן שרה הייך שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת רבקה בת שרה מנב"ת חנה דויד בת שרה מנב"ת סיגלית סמדר בת דינה מנב"ת נעימה שלומזדה בת מרים מנב"ת דליה נסימי בת גורגיה מנב"ת	משה גמזו בן שרה ז"ל רוזה אייל בת שרה ז"ל אסתר אמיתי בת נרגיס ז"ל מרים יתח בת חנה ז"ל מרים ועלני בת גולשן ז"ל רינה עדיקה בת חסינה ז"ל גילה הירש בת רחל ז"ל רבקה אביבה בת יקוט ז"ל	מרבית לארי ז"ל בן יוסף הייך משה גמזו בן שרה ז"ל אסתר אמיתי בת נרגיס ז"ל מרים יתח בת חנה ז"ל מרים ועלני בת גולשן ז"ל רינה עדיקה בת חסינה ז"ל גילה הירש בת רחל ז"ל רבקה אביבה בת יקוט ז"ל	מרבית לארי ז"ל בן יוסף הייך משה גמזו בן שרה ז"ל אסתר אמיתי בת נרגיס ז"ל מרים יתח בת חנה ז"ל מרים ועלני בת גולשן ז"ל רינה עדיקה בת חסינה ז"ל גילה הירש בת רחל ז"ל רבקה אביבה בת יקוט ז"ל	מרבית לארי ז"ל בן יוסף הייך משה גמזו בן שרה ז"ל אסתר אמיתי בת נרגיס ז"ל מרים יתח בת חנה ז"ל מרים ועלני בת גולשן ז"ל רינה עדיקה בת חסינה ז"ל גילה הירש בת רחל ז"ל רבקה אביבה בת יקוט ז"ל

מרבית לארי ז"ל בן יוסף הייך משה גמזו בן שרה ז"ל אסתר אמיתי בת נרגיס ז"ל מרים יתח בת חנה ז"ל מרים ועלני בת גולשן ז"ל רינה עדיקה בת חסינה ז"ל גילה הירש בת רחל ז"ל רבקה אביבה בת יקוט ז"ל

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

דיני ראש חודש שחל בשבת

א. ראש חודש שחל בשבת, ערבית שחרית ומנחה מתפלל **שבע ברכות** ואומר יעלה ויבוא בעבודה, ואינו מזכיר של שבת ביעלה ויבוא.

ב. מוציאין שני ספרי תורה, וקורין בראשון שבעה בסדר היום, ובספר השני קורא המפטיר ”וביום השבת ובראשי חודשיכם” עד סוף הפרשה ומפטירין ”השמים כסאיי”.

ג. בשבת וראש חודש אין אומרים במוסף **תפנת שבת**, אלא יש לומר נוסח ”אתה יצרת”, כדי לפרסם שהוא ראש חודש. וחותמים ”מקדש השבת וישראל וראשי חודשים”. ואם טעה וחתם מקדש השבת בלבד, יצא, אבל אם חתם בשל ר”ח בלבד, לא יצא.

ד. אם טעה בשבת וראש חודש והתפלל ”תפנת שבת” וחתם מקדש השבת, נכון שיאמר ברצה [בלי חתימה]: ונעשה קרבנות חובותינו לפניך, תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן. את מוסף יום ראש החודש הזה וכו’, ואחר כך יאמר יעלה ויבוא, ואתה ברחמך הרבים וכו’. אם נזכר אחר שסיים תפילתו, והזכיר יעלה ויבוא ברצה, יבקש מהש”צ שיכוון עליו, ויכוון גם הוא לצאת ידי חובת תפילת מוסף, ויענה רק אמן אחר סיום הברכות. ואם התפלל ביחידות לא יחזור להתפלל מוסף, ויסמוך על מה שהזכיר ר”ח ברצה.

ה. המנהג פשוט כשחל ראש חודש ביום חול אומר ”את מוסף” וכשחל ראש חודש בשבת אומר: ”את מוספי” כדי להבדיל בין קדושה לקדושה. ואין לשנות מהמנהג.

אם טעה בשבת ואמר מוסף במקום מוספי אינו חוזר.

ו. בשבת וראש חודש מקדימים בברכת המזון לומר **”רצה והחליצנו”** ואחר כך **”יעלה ויבוא”**. ואם טעה והקדים אמירת יעלה ויבוא לרצה והחליצנו, יצא.

ז. בשבת וראש חודש אם נמשכה סעודתו אחר שחשכה, מזכיר יעלה ויבוא בברכת המזון. אבל אם חל ראש חודש במוצאי שבת, וסיים סעודתו אחר החשיכה, אינו אומר ”יעלה ויבוא” בברכת המזון, ומזכיר בה רק ”רצה והחליצנו”.

ח. כשחל ראש חודש בשבת אין צריך לאכול עוד כזית בשביל כבוד ראש חודש, ומה שאוכל לכבוד שבת עולה לו גם לכבוד ראש חודש, ולא שייך לומר בזה אין עושין מצוות חבילות חבילות. ובפרט שאין סעודה זו חיוב כמו סעודת שבת. וכן הוא הדין אם סועד בר”ח סעודת ברית מילה, או סעודת מצוה אחרת, שיוצא ידי חובה גם ידי מצות סעודת ר”ח.

ט. כשחל ראש חודש בשבת כדאי להכין תבשיל מיוחד נוסף לפרסם שהיום גם ראש חודש.

י. נשים פטורות מתפילת מוסף בראש חודש אך טוב שתשמענה את תפילת החזרה מהשליח ציבור ואם מתפללות מוסף אין למחות בידן.

תענית דיבור העולמית

תענית דיבור זוהי שתיקה מוחלטת שאדם מקבל על עצמו מרצון, כחלק מתהליך של כפרה, חזרה בתשובה או עקירת לשון הרע ורכילות. מי שמקבל על עצמו תענית דיבור, יושב בדרך כלל יום שלם (מבוקר עד ערב), לומד ומתפלל וקורא פרקי תהלים. ע”י כך מונע האדם מעצמו את השימוש באמצעי התקשורת העיקרי שבינו ובין זולתו, והוא גם נמנע משיחות חולין, שיש בהן רכילות ולשון הרע. נהגו לקיים תענית דיבור בימי הצום שנקבעו בחודשים טבת ושבת - תקופת השובבי”ם, אלו ימים מיוחדים לתשובה ולקדושה ומי שנוהג כך ”קדוש ייאמר לו”.

הידעת? סיפור מההפטרה

הפטרות וארא שבת וראש חודש:

כמה מילים על הפטרות וארא, (שלא נקראת השבת), ועל הקשר לפרשתנו - פרעה ועמו המצרים מקבלים עשר המכות וזאת כדי שידעו כי ה' הוא השליט היחידי בעולם ומושל בכל היקום בשמים ובארץ בים וביבשה באוויר בחי בצומח ובדומם וכל זה בגלל שפרעה בחי הכחיש ואמר: ”מי ה' אשר אשמע בקולו”. וכן ”לי יאורי ואני עשיתיני”. ובהפטרה יחזקאל הנביא מנבא על חורבן מצרים אשר יענשו ביחד עם 7 אומות שפלות שהרעו לעם ישראל כשגלו לאחר חורבן הבית. המצרים ברשעותם הבטיחו לעזור לעם ישראל, לא די שלא עזרו אלא גרמו למפלתם. הנביא מכנה את פרעה תנןן ואת המצרים לדגים כמו שהתנין הוא הגדול והמושל בים כך גם פרעה. ומאידך על צמחתם של עם ישראל כמו שכתוב בפרשתנו ”והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים.. וגאלתי” וכו' (מומלץ לעיין במפרשים על ההפטרה).

הפטרות שבת ראש חודש:

”ה' כסאיי ישעיה סו'.

נבואת ישעיה שנבחרה כהפטרה לשבת ראש חודש פותחת בהצהרה שה' אינו זקוק למקדשם של בני האדם, ואינו חפץ בקורבנות שהרשעים מקריבים לפניו.

”השמים כסאיי והארץ הדום רגלי אי-זה בית אשר תבנו לי ואי-זה מקום מנוחתי”, והיא מסיימת ”והיה מדי חודש בחודשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחוות לפני אמר ה'”.

לפי פשוטו של מקרא נראה שלא כל אדם יבוא בכל ראש חודש וחודש כשם שלא יתכן שיבוא כל שבת ושבת. יש כאן שילוב של שבת וראש חודש והקביעה שימים אלה יהיו ימי השתחויה ותפילה שבהם יפתח המקדש לכל הבא. מנהג זה היה קבוע בישראל מימים ימימה. בעלה של האישה השונמית שואל אותה: מדוע את הולכת אליו היום, לא חודש ולא שבת. בתחילת נבואתו בפרק א' אמר ישעיה: ”חודש ושבת קרוא מקרא...”

”חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטורח” עתה מבטיח הנביא כי מנהג זה ייהפך למנהגה של האנושות כולה אשר תכיר בה' ותשתחוה לו. לא רק שיחגגו את ראש חודש אלה שהגויים שלא יעשו כן, ייענשו. ההפטרה מדברת על חידוש. ראש חודש הוא חידוש בזמן, ויהיו גם השמים החדשים והארץ החדשה. כיום בימנו ירד מעט ראש חודש מגדולתו, ולבד מתוספת הלל ומוסף בתפילה הוא אינו מורגש. יהי רצון שיחדש ה' ימינו כקדם. ”והיה מידי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחוות לפני אמר ה'”.

(בברכת השם ג.י.פ.)

" ואבותינו סיפרו לנו "

חור בראש

הביטוי הנפשע הזה "חור בראש", ובצדק רב... אבל מצד שני בעיות של שלום-בית מסיבות שונות ומשונות הן לא סוד במקומותינו וטוב להציף אותן מעת לעת. למה? ישמע חכם ויוסף לקח. גם כאשר אשתי שכנעה אותי ללכת ליעוץ אצל רב חשוב, לא נהגתי בצורה ראויה, ושוב זלזלתי בעצותיו ובהנחיותיו של הרב עם אותו משפט מחץ "אוווף, גם הוא עושה לי חור בראש... מה הוא חושב לעצמו שאני חסר דעת!!! הוא לא מחדש לי שום דבר".

למותר לציין בפניך, שהתא המשפחתי שלנו עמד בפני פירוק, מאחר וכל השיחות והטיפול המקצועי לא הביאו תועלת. לא נעים לומר, אבל כאשר התורה הנלמדת לא מופנמת ונספגת במחזור תיקון המידות של היהודי ובאורחות חייו, הרי היא סמא ד'מותא ולא סמא ד'חיי, ועדיין לא הרגשתי זאת על בשרי.

בוקר אחד נכנסתי הביתה אחרי תפילת שחרית, ובעודי מחפש את התיק שלי, שמעתי ויכוח בין בני הבכור לרעייתי, ותצלנה שתי אוזניים, הילד אומר לה "אוווף... את עושה לי חור בראש".

הענשתי אותו בחומרה, לא יכולתי להבליג... כל המתודות על חינוך הילדים נמש באיבחה קטנה של ביטוי זלזלני שהשמיע... אחרי שהוא יצא לבית הספר הפטירה אשתי "היה לו מורה מצוין... חור בראש, זה בדיוק מה שחסר לכם...".

פעם שמעתי ביטוי נחרץ וחרף בהרצאה לפני שנתיים, בנושא פגעי הטכנולוגיה, "תראו אחיי ורעי, הקב"ה מנהיג את העולם מתחת לאף שלכם, ואתם - נעבדך - לא מבחינים בכך. סבלנות, הסתירה שלו תגיע ח"ו... תהיו חכמים, עשו סיבוב פרסה ותימלטו... התכוונתי לאלה שגולשים מתחת לאף שלך, ובטוחים שאתה סובל מעיוורון ח"ו".

הבטתי מבעד לחלון בעץ האורן ובכיתי על עצמי, על חיי, על טעויותיי. פתאום, לנוכח החרב החדה המונחת על צווארי, גידול ממאיר בראש... הכל התגמד... לבעוט? להקפיד? על מה? על קנייה לא נבונה... על איחור... על שאין סיר חם על האש... על חוצפה של ילד??? פתאום מן השמים חלפו לנגד עיניי השיחות הלא נעימות, לא רק עם רעייתי, עם כל העולם, "אתם - עושים - לי - חור - בראש!!!!". והוויי, קיבלתי תשובה נחרצת, מילים יכולות להרוג, לא רק את הזולת, גם את עצמך.

האבחון המקצועי שנעשה לי בראש, אבחן חור זעיר מיקרוסקופי בקרום המעטפת שבין המוח לבין אזור חלל האף... ולכן טפטפו לי מים (משמרי המוח) מן הנחיריים... הגידול וגרורותיו הוסיפו כאבים וסכנת חיים. זעקתי ללא מילים, "אבא שבשמים, אני מבטיח לך לסתום את החורים, ולהיות קנה רך. רחם עלי... חתמני בספר חיים!!!!".

אנחנו ארבע שנים אחרי הניתוח, ושמח הנני לבשר שאני בריא לחלוטין, מתפקד מצוין בלימוד ובעבודה, ויש לי שלום-בית מצויין. נולדתי מחדש, למדתי להעריך את העזר כנגדי, את ילדי, את ידידי... אף אחד לא עושה לי חור בראש, ההיפך, יש לי מקום להכיל ולאהוב דברים שפעם הכעיסו אותי. יהודי מחויב להאמין שמידה כנגד מידה לא בטלה. הלווא כד?!

(קובי לוי, העתונאי)

רענן שוכב על מיטתו ומביט דרך החלון רחב הממדים לעבר החורשה הקטנה, שצמרות עצייה מנסים לשווא להיאבק ברוח החורף הזעפנית.

הוא נזכר פעם שלמד כי עדיף לו לאדם שיהיה רך כקנה ולא קשה כארז... האדם גם הוא עץ השדה... מתי ילמד אף הוא להפוך עצמו לקנה רך שכל רוחות שבעולם לא יכולות לו... הוא מוריד ראשו, עד יעבור זעף, והרוחות נמוגות והוא זקוף ונושם על מקומו.

רענן בוכה אל תוך עצמו. יהודי חוזר בתשובה, בן 35, אב לשלושה ילדים, הולך ומסיים את מסכת חייו הקצרה במחלקה בוהקת עם ריח סמיך של תרופות שונות ומשונות, ומסביבו חולים נאנקים ומנותחים... לא על אף אחד מ'ישראל.

הראש המטופש הזה, שהצליח לקלוט לפני 10 שנים שיש בורא לעולם, וצריך לקבל עול תורה ומצוות, עשה את הבלתי ייאמן וצלח את הקווים באומץ רב. הסטודנט המבריק בפקולטה לפילוסופיה ניפץ את הפסילים האקדמיים הרעועים, וצעק לעברו של הפרופסור "אל תיעלב פרופסור, אבל עדיף לזרוק את כל הפקולטה לפח, עם כל התאוריות הפילוסופיות שלה... למה? כי משנה אחת במסכת אבות שווה מיליון ספרים של הוגי דעות בחצי גרוש". ותהום הפקולטה...

הפרופסור גמגם "ררררררר... תתתתגיד לי רעעעען, גם אתה מתחיל לחזור בתשובה???"

כן, רענן אגמון חזר בתשובה, למד שנה בישיבה מתאימה, והשתדך עם נעמה, בוגרת הפקולטה לכלכלה. שילוב - לכאורה מנצח - בין פילוסוף לכלכלנית...

רענן עטף בכפות ידיו את ראשו החבוש... וניסה לחשוב מאין נפלה עליו הצרה הזו, האיזומה, שאו-טוטו תאסוף אותו אל עולם אחר, שאומרים שהוא טוב... אבל מבחינתו הוא לא ממחר להגיע אליו, ולמה עכשיו? ומה עשיתי? ומה רוצה ממני הריבונו של עולם באמצע החיים? מה עשיתי לו? הראש כאב... הראש כואב... הדוקטורים לא בטוחים שהגידול נעלם... סיכויים קלושים... הוא למד ישר והפוך ה-כ-ל על המחלה הארורה הזו...

לאחר ההקדמה מתחיל סיפורי: יומיים אחרי יום נישואינו העשירי, טפטפו מים שקופים מן הנחיריים שלי, וכאב ראש טורדני אפף אותי. הצילומים היו איזומים. שמעתי לחישות מצד הרופאים שהגעתי מאוחר... אשתי התמוטטה במשרדו של הפרופסור ופרצה בבכי נואש. גם אני הרגשתי מפורק... האמת היא שהמחלה היא בכלל לא הסיפור.

למרות הדרכת חתנים, ולמרות ההשכלה האקדמית וגם התורנית שלי, נהגתי כלפי רעייתי בזלזול מתנשא. במידה רבה גררתי לחיי הנישואין שלנו מוטיבים מן העבר שגרמו לרעייתי צער לא פשוט.

אני מתבייש לספר, אבל מכיוון שאני הייתי הטיפוס הפילוסופי המעופף והיא הטיפוס הריאלי, התייחסתי לעצותיה לשיפור חיי הנישואין ובכלל, בקרירות ובזלזול, כאשר על לשוני שגור המשפט שהיה מכעיס אותה מאד, "צר לי, אבל המילים שלך סתם עושות לי חור בראש". יש הרבה ביקורת על